

йдеться про колообіг величезних сум, і що штовхає покупців, навіть на несвідомому рівні, надавати творам такої високої комерційної вартості [7].

Список використаних джерел

1. Коли мистецтво заробляє. Як креативні індустрії в Україні можуть стати потужною економічною силою. <https://theukrainians.org/koly-mystetstvo-zarobliaie/>
2. Міжнародний рік креативної економіки та сталого розвитку. <https://dei.kyivcity.gov.ua/news/534.html>
3. Креативна економіка: нова економічна епоха ХХІ ст. Концепт креативної економіки Глобальні тренди Потенціал та перспективи розвитку креативної економіки в Україні. https://creativeeconomy.center/wp-content/uploads/2021/12/2_5332503104040474153.pdf
4. Давимука С. А., Федулова Л. І. Креативний сектор економіки: досвід та напрями розбудови. ДУ “Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долишнього НАН України”. – Львів, 2017. – 528 с.
5. Великий потенціал. Як перенести культурне й мистецьке життя з Києва до містечок і сіл. <https://theukrainians.org/velykyi-potentsial/>
6. Муха О.Я. Формування некласичних категорій естетики для оцінки сучасного мистецтва. <https://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/handle/123456789/21056/Mukha.pdf;jsessionid=BEFCA78B7C4F0E068B5B2180712B3664?sequence=1>
7. Томпсон Дон. Помаранчевий надувний пес. Буми, потрясіння та жадова на сучасному арт-ринку / Пер. із англ. Р. Свято. Київ : ArtHuss, 2018. 256 с.

УДК 159.923

МОТИВАЦІЯ ДОСЯГНЕНЬ: СУБ'ЄКТИВНА ЦІННІСТЬ ТА ПРИВАБЛИВІСТЬ УСПІХУ

А.В. Колодязна, кандидат психологічних наук, доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: мотивація, діяльність, ефективність, поведінка, продуктивність.

Від мотивації як однієї з найважливіших змінних залежить ефективність поведінки. Між людьми, які мають рівні здібності, але різну мотивацію, є відмінності. В даному випадку можна помітити прояв однієї з основних функцій активації, яку виконує саме мотивація. Головним процесом є вплив мотивації на результати діяльності, це процес вибору мети особистістю або процес формування мети. Найчастіше об'єкт мотивації людини це не матеріальний об'єкт, а конкретний результат, якого збирається досягти людина чи досягнення якого вимагає суспільство. В експериментальному плані деяке світло на процес формування мети було пролито у роботах, присвячених рівню домагань. Генез цього процесу було виявлено у процесі досліджень у галузі генетичної психології. [3].

У дослідженнях рівня домагань систематично вивчалися деякі аспекти формування мети. Найбільш фундаментальною роботою у цій галузі є дослідження Ф. Хоппе, яке здійснювалося під керівництвом К. Левіна. Насамперед, Ф. Хоппе показав, що успіх і невдача, як терміни, неспроможні розглядатися об'єктивно. Кожен учасник випробування ставить собі мету, оскільки прагне досягти певного рівня результатів. Це і є їхній рівень домагань, до реалізації якого вони прагнуть. Якісна оцінка результатів діяльності визначається фактичним рівнем виконання та співвідношенням між рівнем конкретних домагань, тобто успіх чи невдача в діяльності [2].

В одному з багатьох проведених дослідів Ф. Хоппе від досліджуваного вимагалось накидати кільця на гачки. Закріплені гачки були на стрічці з функцією пересування з певною швидкістю. Виявилось, що той самий об'єктивний результат, наприклад 9 накинутих кілець з 15, може бути успіхом для одного і невдачею для іншого. Отриманий результат розцінюється як успіх чи невдача лише за тим, як це буде відчувати досліджуваний: як його особисте досягнення чи як, наприклад, випадковість. Таким чином, для кожної особистості зона діяльності обмежена та досить специфічна. У межах цієї зони діяльності випробуваний може оцінювати свій результат як успіх чи невдачу. Оцінка результату відбувається залежно від природи завдання. Це пояснюється тим, що завдання стають або нездійсненними, або неймовірно легкими [2].

Інтерес також представляє робота Йерксена та Додсона в галузі мотивації. Ця ідея оптимуму мотивації зародилася дуже давно. За визнанням психологів різних країн було ясно, що інтенсивна стимуляція негативно позначається на нашій продуктивності. Це показало, що при підвищеній активації ефективність людини погіршується, також з'являються такі особливості, як дезорганізація та ослаблення контролю. Однак через труднощі експериментального вивчення емоцій доказ оптимуму мотивації було отримано набагато пізніше. Вперше оптимум було виявлено при встановленні залежності між показником активації та якістю виконання, не торкаючись саме емоцій. Було встановлено, що при отриманні будь-якого завдання оптимум мотивації змінюється [4,с.119]. Доведено, що у кожному випадку є оптимум мотивації. Також, результати показали, що оптимум залежить від складності виконання завдання. Іншими словами, оптимум, у разі важкого завдання, досягається при слабкій мотивації, тоді як при нескладній задачі, він відповідає сильній мотивації. Очевидно, що за нескладного завдання надмірна мотивація не викликає порушень поведінки, але така можливість виникає при важких завданнях [4, с. 122].

Рівень мотивації досягнення індивіда тісно пов'язаний з груповою динамікою. Так, зокрема, доведено, що якщо соціальні умови життєдіяльності групи забезпечують високий рівень мотивації досягнення, то тим самим вони позитивно впливають як на розвиток особистості, так і на становлення самої групи. Також наявність лідерів, що уміють організувати групу на вирішення сумісних проблем і з високою мотивацією досягнення значущих групових цілей, сприяє активній рефлексії сформованості групової спрямованості. На думку С.С. Занюка, суб'єкт з сильним мотивом досягнення характеризується наполегливістю у досягненні мети, схильністю ставити віддалені цілі, не задовольняється отриманим результатом, нескладним завданням і легкодосяжними цілями, для нього головне в житті – це переживання радості успіху внаслідок досягнення високих результатів [2].

Суб'єктивна цінність та привабливість успіху в будь-якій діяльності (навчальній, управлінській) – це важливий чинник, який визначає мотивацію досягнення. Від того, якого значення викладач, керівник надає досягненням в певній діяльності, залежить наскільки інтенсивно студент чи працівник працюватиме задля досягнення успіху в цій сфері.

Список використаних джерел

1. Вилюнас, В. (2006). Психологія розвитку мотивації.
2. Занюк, С. С. (2002). Психологія мотивації: навч. посіб./Сергій Степанович Занюк. К.: Либідь.
3. Колодяжна, А. В. (2021). Формування мотивації професійного вибору у студентів педагогічного спрямування. In Освіта України в роки незалежності та її подальший розвиток в умовах інформаційного суспільства. Київський національний університет технологій та дизайну.
4. Фресс, П., & Пиаже, Ж. (1975). Оптимум мотивації. Експериментальна психологія, (5), 119.

УДК 159.9

ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ ОСОБИСТОСТІ

А.В. Колодяжна, кандидат психологічних наук, доцент

Ю.С. Черекес, студентка

Київський національний університет технологій та дизайну

Ключові слова: особистість, системність, детермінація, розвиток.

Особистість характеризується різноманіттям властивостей, і це різноманіття є закономірним. У зв'язку з цим особливо значущим стає завдання дослідження організації властивостей особистості в єдину структуру, і насамперед виявлення властивостей, що виступають у ролі системотворчих. Хоч би як детально реєстрував дослідник зовнішню структуру поведінки особистості, її завжди важко визначити, які внутрішні характеристики диктують саме таку, а не іншу стратегію поведінки. Чим керується особистість, обираючи ту чи іншу стратегію поведінки? Для психолога відповідь на це питання означає необхідність пояснити ті чи інші конкретні поведінкові акти суб'єкта та виявити тенденції їх розвитку. Найбільш важливим для розкриття причинно-наслідкових зв'язків у поведінковому акті є поняття системотворчого чинника. Саме він визначає, на наш погляд, у кожному конкретному випадку особливості психічного відображення особистістю предмета, засобів та умов діяльності, а також рівень та динаміку регулювання особливостей такого відображення. [2].

Багато дослідників зазначають, що мотиваційна сфера становить ядро особистості, оскільки саме мотиви, потреби та цінності детермінують поведінку та діяльність особистості. Мотиваційна сфера особистості складається з мотивів, потреб та цінностей, які формуються та розвиваються протягом життя особистості в суспільстві. Формується мотиваційна сфера під суттєвим впливом культури, ідеології, політики, етики, права, естетики тощо. Система громадських